

Библейски уроци за юноши (9-15)

Урок:

1-13

Година Г
Второ тримесечие

Име:

УРОК 1

ПРОЩАВАНЕ НА ГРЕШКИТЕ

Стих за запаметяване: „Но аз се молих за теб, да не отслабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си“. (Лука 22:32)

Текст за изучаване: Матей 26, Марко 14, Лука 22

Главна мисъл: Подобно на Исус ние също можем да прощаваме и да насърчаваме своите приятели, даже тогава, когато те ни подвеждат.

Представете си, че ви е предал един от вашите приятели. Останалите приятели са се разбягали и са ви оставили сам самичък с вашите врагове.

Можете ли да не обръщате внимание на всичко това, да им простите и да им говорите насърчителни думи?

Над Ерусалим светеше пълна луна. В Гетсиманската градина Исус стоеше над Своите спящи ученици. Внезапно зад дърветата се чу шум от приближаваща тълпа.

---Кого търсите? – спокойно попита Исус идващите хора.

Учениците скочиха на краката си. „Какво става“ – изплашиха се те.

---Ние търсим Исуса Назарянина! – чуха се груби гласове от тълпата.

---Аз Съм – кротко оговори Исус.

Напред излезе Юда.

---Учителю! – правейки се, че е изненадан, той съгласно обичая поздрави Исус като Го целуна. В торбичката, завързана за пояса му, издрънчаха монетите, които той получи от свещенниците. Юда се стресна, а Исус изпитателно го погледна в очите.

---Защо Ме предаваша с целувка, Юда? – Исус както винаги говореше спокойно, но Юда рязко се обърна. Решението бе взето. Даже и погледът на Исус, който проникваше в неговата душа, не можеше вече да го принуди да отстъпи.

---Вържете Го! – викна началника на въоръжената група.

Войниците обкръжиха Исус. Тълпата се придвижи напред. Сега на учениците въобще не им беше до спане. Те не вярваха на очите си: как може Исус да позволи да Го арестуват?!

---Да бягаме от тук! – възкликна Петър, гледайки как тълпата отвежда Исус.

Но желаейки да разбере какво ще се случи с Учителя, накара Петър заедно с Йоан да влязат във вътрешния двор на синедриона.

Влизайки вътре, Йоан се стараеше да бъде колкото се може по-близо до Исус. Петър седна да се стопли на огъня. Когато светлината освети неговото лице, една от слугините се втренчи в него. От нейния поглед не убегна печален му вид и факта, че той влезе тук заедно с Йоан.

---Ти да не би да си един от учениците на Човека? – попита тя.

Погледите на всички седящи около огъня се обърнаха към Петър. Той се стресна, но се постара да придаде вид, че не разбира за какво говори жената. Но тя отново повтори своя въпрос:

---Не – каза Петър – не Го познавам.

Някъде там пропял петел, но Петър не го чу.

Малко след това друг човек, гледайки към Петър каза:

---Точно така, ти си един от последователите на този Човек!

---Не, заклевам се, не Го познавам! – възкликна Петър и се махна от огъня.

Мина още един час. Друга слугиня дойде към Петър и възкликна:

---Вижте му друхите! Той е галилеянин! И как само говори? Той е идин от учениците на Исус!

Петър повече не можеше да слуша това. Той се разгневи, че го нарекоха ученик на Исус. Доколкото бе известно на всички, че апостолите не се кълнат и не ругаят, той грубо отговори:

---Заклевам се, че никога не съм познавал човека!

Злобата направи неговият глас силен. В този момент петелът запя втори път. Този път Петър го чу. Той веднага си спомни думите на Исус, казани един час преди това: „Преди да пропее петелът два пъти, ти три пъти ще се отречеш от мен”.

В този момент Исус се обърна към Петър и го погледна. Поглед пълен с любов и прощение, прониза неговото сърце, като стрела. Той си спомни как преди кратко време говореше на Господ: „Годподи, аз ще дойда с Теб в тъмница и даже на смърт”.

Петър изхвърча бързо навън, бягайки към Гетсимания. Той падна на лицето си върху студената земя, на това място, където Исус се молеше на Своя Небесен Отец. Петър съжаляваше за своя грях пред Бог. Той осъзнаваше, че ако беше се вслушал в думите на Исус и беше се молил, вместо да спи, то той щеше да има сили да признае, че е ученик на Христос.

В този момент, когато Петър каза, че не познава Исус, той Го предаде. Учениците наскърбиха Исус и тогава, когато спореха, кой е по-велик от тях, и тогава когато заспаха,

вместо да бдях и да се молят заедно с Него. Юда предаде Исус, когато се договори със свещенниците.

Исус знаеше слабостите на Своите ученици, но всички ги обичаше еднакво. По-късно, спомняйки си предсказанията на Христос за всичко, което се случваше, те осъзнаха, че Той ги е обичал, въпреки, че знаеш, че техните постъпки ще Му донесат болки.

Всички без Юда, бяха трогнати от любовта на Исус. Той се опитваше да отправи техните мисли към скорошната кръстна смърт, но учениците повече си мислеха за себе си. Те не бяха готови за арест и смърт, заради Исус. Но те намериха утешение и сили, спомняйки си Неговите думи, пълни с любов и надежда. Именно тези думи ги вдъхновиха точните постъпки в бъдещето.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Препишете стихът за запаметяване на отделен лист.

Красиво го обрисувайте и започнете да го учите.

В молитва благодарете на Исус за това, че Той се моли за вас.

Понеделник

Прочетете Матей 26 и Матей 18:21,22

Помислете за това, как според вас се чувстваше Петър, когато Исус му прости?

До какви изменения можеше да доведе това прощение в Петър?

Как след това той се отнасяше към другите хора и прощаваше ли им?

Опитайте се да насърчите днес някого.

Помолете се за човек, който не се чувства добре.

Вторник

Прочетете Марко 14

Измислете символи, които биха приличали на всеки от основните действащи лица в изучавания разказ: Исус, Петър и Юда.

Помолете се повече и повече да се уподобяваме на Христос, проявявайки дух на прощение и насърчение към другите.

Сряда

Прочетете Лука 22

Направете следния експеримент: вземете два балона, един, от които надуйте, а другия напълнете с вода. Какво ще стане ако ударите балона с вода?

А ако ударите балона с въздух? /Този експеримент е най-добре да се направи на улицата или в банята/

Помислете, как тези балони илюстрират действия като порицание и насърчение върху емоциите на човека.

В молитва помолете Исус да разреши проблема, който ви натъжава.

Четвъртък

Повторете стихът за запаметяване.

Представете се в ролята на журналист, разговарящ с Петър.

Напишете некролог на Юда за Ерусалимски вестник.

Помолете са Бог да ви покаже човека, който се нуждае от утешение и насърчение.

Петък

Съберете тридесет монети в торбичка. Завържете я и я покажете на близките си на семейното богослужение. Нека те да се досетят, коя е библейската история, която искате да им припомните.

Заедно със своите родители прочетете разказ от тази седмица от Евангелията или от урока.

Помолете се всички членове на вашето семейство да се насърчават и поддържат взаимно.

НЕЖЕЛАНО БРЕМЕ

6:2)

Стих за запаметяване: „Един на друг си носете теготите и така изпълнявайте Христовия закон”. (Гал.

Текст за изучаване: Лука 23:26

Главна мисъл: Ние доказваме своята любов към Исус, когато поддържаме другите.

Принуждавали ли са ви някога да правите нещо, което изобщо не ви е приятно, но след време това нещо ви е дало много радост?

Именно в такава ситуация се оказа Симон Лука 23:26

Исус беше много изнемощял.

Изминаха повече от дванадесет часа от момента, когато Той яде пасхата с учениците Си. От момента на ареста в Гетсимания до този последен съд, никой не му даде храна или глътка вода. Два пъти Го биха с камшици и затова

Неговото тяло бе жестоко наранено. Всеки пък ударите спираха за кратко, за да не настъпи смърт. Той трябваше да остане жив, за да понесе разпятие.

---Разпни Го! – крещеше тълпата. От тези думи Пилат се стресна– Разпни Го! – Пилат заповяда да му дадат чаша и леген с вода. Пред очите на хората от тълпата той си изми ръцете и каза:

---Аз съм невинен за кръвта на този Човек. Вземете Го и правете с Него каквото искате.

---Жал ми е, но не мога да Те спася – обръщайки се към Исус, промърмори Пилат.

Римският стотник издаде заповед и войниците изнесоха три кръста, един от които завързаха за раменете на Иусс. Той падна под тежестта. Нямаше сили да издържи такъв товар. Свещенниците и старейшитети започнаха да Му се присмиват и да крещят:

---Погледнете То Този, а щеше да построи храма за три дни! Той даже на може да носи и едно дърво!

Войниците повдигнаха кръста от каменния под. Исус с мъка стана на крака и продължи своя мъчителен пък към Голтота. Но в края на краищата Той отново падна. Стана ясно, че Той няма да може да носи кръста вече. Войниците в отчаянието изгледаха тълпата. На въпрос "Кой ще носи кръста на този Човек?", отговор нямаше. Юдеите считаха разпятието за най-страшното проклятие, което можеше да постигне човека. Те често слушаха цитираното от старейшините проклятие, записано в кригата Второзаконие 21:23: „Проклет ... всеки, който виси на кръст”. А пък беше и Пасха. Всеки, който докоснеше кръста или до някой обречен на смърт, се считаше за нечист и не можеше да участва в пасхалните богослужения в храма.

Но ето, че един войник забеляза човек, стоящ в края на пътя, който със скръб наблюдаваше всичко случващо се. Това бе Симон от Кирия. Той беше дошъл в Ерусалим за

Пасхата и знаеше, че ще има много народ. Но той не очакваше, че в този ден ще извършват разпятие.

Неговите синове бяха последователи на Исус. Те много пъти му разказваха за този Галилеянин. Симон знаеше, че те Го считаха за Месия. Когато видя Исус в такова положение, той бе потресен. Всъщност самият Симон не вярваше в Него, но той не можеше да скрие своето състрадание.

Грубата ръка на войника го хвана за рамото.

---Ето – чу той – нека този да носи кръста.

Симон не се съпротиви, когато войниците поставиха кръста на неговите рамена. Той мълчаливо се придвижи по пътя заедно със своя товар. Изправяйки се Исус тръгна след тях.

Стигайки до Голгота, Симон пусна кръста на земята и се върна в тълпата. Той видя как поставиха Исус на кръста и забиха ръцете му с груби гвоздеи.

---Отче, прости им защото не знаят какво правят! – възкликна Исус.

„Кой е Той? Син Божий” – помисли Симон.

Той остана ня място докато последният стон на Исус не се разнесе във въздуха „Свърши се”. Подобно на другите хора, той бе удивен от тъмнината, появила се посред бял ден и земетресениято разтресло земята. Той видя също така Никодим и Йосиф, които снеха тялото на Исус от кръста.

Сега по закон Симон бе нечист. Той нямаше право да взема участие в храмовия празник Пасха. Фактически той не можеше да участва в никакво религиозно богослужение, защото носи кръста на Исус. А да се върне във вкъщи също не можете. Слънцето почти залезе, а неговият дом се намираше достатъчно далеч, отколкото беше позволено да се придвижат в събота.

Затова Симон намери място да пренощува в гостилница. Той слушаше около себе си разговори за случилото се през деня. Оказа се, че за Исус говореха всички.

Симон мислеше как ще реагират на тази печална новина неговите синове. След възкресението на Исус, Симон започна да изучава веста за Месия записана в Писанието. Той повярва в Христос и се присъедини към своите синове и никога не престана да разказва на хората своята история. Започвайки от петък, всеки ден от своя живот той щеше да благодари на Бог, че избра него да носи кръста на Исус.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Изрежете от хартия кръст и напишете на нея стихът за запаметяване.

Научете стихът.

В молитва помолете Бог да ви даде способност да видите тези, които се нуждаят от вашата помощ и поддръжка.

Понеделник

Прочетете Лука 23:26

Вижте в своята Библия карта на Римската империя и намерете на нея Киринаея.

Намерете и съвременна карта от атлас. В коя държава е разположено това място днес.

Помолете се Бог да ви даде способност да слушате тези, които молят за помощ и поддръжка.

Вторник

Прочетете Матей 27:32

Описеште в дневника си ваша измислена среща със Симон.

Как биха се променили неговите чувства, ако той бе чул, че Исус е отново жив?

Помолете се Бог да ви даде способност да разибате и състрадавате за тези, които се нуждаят от помощ.

Сряда

Прочетете Марко 15:21

Поставете стихът за запаметяване на музика или съставете куплет.

Пригответе го да го покажете на своето семейство в четвъртък вечер.

Намерете причините поради, които Симон не можеше да участва в празнуването на Пасхата след като носи кръста на Исус. Прочетете Второзаконие 21:22,23 и Гал.3:13

Помолете се за тези, които вашето общество смята за презрени.

Четвъртък

Прочетете Деян.11:20 и 13:1

Какви хора били първите християни?

Пригответе или изпечете нещо, за да нагостите членовете на своето семейство тази вечер на семейното богослужение.

Планирайте време за помощ и поддръжка на някой от вашите познати.

Научете своите близки на тази мелодия или този куплет, който вие съчинихте в сряда.

Помолете се за тези, които преминават през някакви трудности или проблеми.

Петък

Прочетете Лука 23:26 заедно със своето семейство.

Помолете се заедно за това да си помагате един на друг.

РАЗШИЛИ КРЪГА

Стих за запаметяване: „Помагайте на светиите в нуждите им, стремете се към гостолюбие”.

(Римл.12:13)

Текст за изучаване: Йоан 19:26-27

Главна мисъл: Любовта на човека се проявява в неговата готовност да приеме в семейния си кръг нуждаещи се братя.

Знаете ли човек, на който му е било необходимо да живее известно време в чужд дом? А може би вие самите да сте попаднали в такава ситуация?

В подобно положение се оказа Мария – майката на Исус, когато Той умираше. Неговият най-добър приятел, отвори вратите на дома си и я прие.

Хайде да си устроим мислено пътешествие до Назарет, във времето, когато Исус бе малък. Тогава можеше да се случи нещо подобно.

Момчето Исус влезе в малкият им дом в Назаред.
---Мамо! – извика той – Май баба Абрамс е болна. Хайде да я посетим!

Заедно те отидоха към дома на своята съседка. Това бе малък керпичен дом с плосък покрив. Влизайки вътре, Мария извика:

---Леня Абрамс, аз съм Мария!

От ъгъла на стаята отговори тих глас. Възрастната жена се помъчи да се повдигне на кревата, но отново се отпусна, лишена от сили. Тя беше доста слаба, за да се движи.

---Лельо Абрамс, ти май си болна? – попита Мария.

---Не, аз просто съм гладна. Вече три дни, откакто нищо не съм яла.

Исус погледна стаята. Кошниците бяха празни, глинените делви също. В дома нямаше нищо за ядене.

---Мамо – каза Момчето – мога ли да донеса нещо от вкъщи?

---Разбира се. Вземи от кошницата хляб, който аз приготвих за вечеря и грозде от масата.

Исус се върна с храната. След това Той донесе вода в делвите от градския кладенец. Когато се върна, Той видя, че жената вече е седнала. Мария отчупваше малки парчета хляб и я хранеше.

Когато Мария, заедно с Исус се връщаха към вкъщи, Момчето попита майка си за вдовицата Абрамс. Мария му разказа, че мъжът на тази жена бе починал преди много години. Единственият ѝ син също умрял и тя останала съвсем сама, нямайки никой, който да се грижи за нея. Сега тя бе много слаба, за да работи на полето или по лозята или просто да събира останалите плодове след прибирането на реколтата.

Мария обеща на Сина си, че те ще вземат върху себе си грижата за тази жена.

А сега, нека да се пренесем няколко години напред, към последните събития в живота на Исус.

Небето бе черно.

Приплъзвайки се по грубата част на кръста, Исус се опита да приповдигне Своего наранено тяло. Той обърна внимание на жената, плачеща в подножието на кръста.

Свещенниците се присмиваха на Умиращия.

„Другите спаси, а Себе Си не може да спаси”

Те бяха доволни, че най-накрая победиха. Този измалник, който бе поставил под съмнение техния свят начин на живот, след няколко минути ще бъде мъртъв. Те стояха на този хълм, наблюдавайки всяко негово дишане и нямаше да си тръгнат, докато не видят и последния Му дъх. Мария стоеше до самият кръст. Сълзи се стичаха по бузите ѝ и тя не се опитваше да ги изтрие. Исус я погледна от кръста. Той си спомни за дните, когато тя Го утешаваше в детските Му години. Той знаеше колко е тежко за нея да преживее всичко случващо се сега.

Йосиф вече не е жив. Мария е вдовица. Когато Исус умре, тя ще остане сама. Исус се притесняваше за майка си. Кой ще се грижи за нея? Не обръщайки внимание на силната болка, пронизваща цялото Му тяло, не гледайки на моралния товар от греховете на цялото човечество, Исус мислеше за своята майка.

---Жено – каза Той. Това за тези хора бе най-милото обръщение.

При звука на Неговия глас, Мария повдигна главата си и погледна окървавеното лице на Своя Син.

---Да – много тихо отговори тя.

---Ето го твоя син – каза Исус, гледайки Йоан.

---Ето я твоята майка – обърна се Той към Йоан.

В този момент и на двамата им стана ясно, че Исус иска, Йоан да стане син за Мария и да се грижи за нея докато е жива. Исус искаше да се убеди за това преди смъртта.

На Мария ѝ бе трудно да слуша. Да, затопли я мисълта, че Исус мисли за нейното бъдеще, но това означава, че Той не мисли да спасява Себе Си.

Йоан и Мария стояха до послената минута до кръста. Те наблюдаваха също, как Никодим и Йосиф от Ариматея снемат тялото от оплисканият с кръв груб кръст. Те съпроводиха тялото на Исус до гроба, за да знаят мястото, където ще Го положат. След това Мария отиде заедно с Йоан в неговия дом, където жевееше до края на своя живот. А Йоан беше благодарен, че можеше да я приеме в своето семейство. За него това бе възможност да изрази любовта си към Исус.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Направете звезда и напишете на нея стихът за запаметяване

Започнете да учите стиха.

Молете се, Бог да ви помогне да забелязвате хората, които имат нужда да почувстват любовта на Исус.

Понеделник

Прочетете Йоан 19:25-27

Поканете заедно с родителите си на вашето семейно богослужение в петък или на обяд в събота, някой от вашият приятели.

Нарисувайте родословно дърво, стараяйки се да разберете най-далечните си роднини.

Помолете се вашият дом да бъде място, където хората да могат да се запознават с Исус.

Вторник

Прочетете Йоан 14:2

Къде казва Исус, че е нашият дом?

Поканете приятел у вас в петък вечер или в събота на обяд.

Попитайте членовете на своето семейство или приятели за местата, където те са живели преди. Попитайте ги за какво тях ги привлича домашния уют.

Помолете се за хората, които са сами във вкъщи.

Сряда

Прочетете описанието на нашия нов небесен дом в Откр. 21

Нарисувайте картина на дома, който ви очаква на небето. Не забравяйте за стаята за гости!

Поставете се на мястото на Йоан. Какво щяхте да направите, за да може Мария да се почувства уютно във вашия дом?

Помолете се за човека, който сте поканили в дома си.

Четвъртък

Прочетете Лука 10:38–42; 19:1–10.

Представете си, че Исус е дошъл на гости у вас. Какво ще направите, за да се подготвите за Неговото идване?

Напишете песен или стих, говорещ, колко е радостно да живеем всички заедно в семейството

Петък

Пригответе се за посещението на вашите гости

В дневника си запишете хората, чийто дом е посещавал Исус. Нека другите членове на семейството ви да ви помогнат с тази задача.

Научете заедно със своите родители стихотворение или песен, която сте съчинили тази седмица.

Благодарете на Исус, че сме членове на Неговото семейство, а също така и че Той ни приема, не гледайки на грешките, които ние извършваме.

НЕВЕРОЯТЕН ПОДАРЪК

Стих за запаметяване: „Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святият Дух и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, така и в цяла Юдея и Самария и до края на земята”. (Деян.1:8)

Текст за изучаване: Деян. 1:3–8

Главна мисъл: Святият Дух ни помага да разбираме Словото Божие и да Го проповядваме на другите.

Бихте ли искали да имате такъв приятел, който винаги да бъде заедно с вас, независимо от това, къде се намирате, какво правите и как се чувствате?

Той ви насърчава, помага ви и ви подсказва как да постъпвате правилно. Не е ли идеално това?

Исус обеща да изпрати на всеки човек, вярващ в Него именно такъв приятел – Святия Дух.

Никога преди това учениците не бяха в такова отчаяние. Исус умря и с Него умряха всички надежди. Учениците тайно се събраха в горната стая и заключиха вратите. Само преди три дни в същата тази стая те празнуваха Пасхата заедно с Исус?

Сега се оказва почти невъзможно да си спомнят думите на Исус – „Когато възкръсна ще се видим в Галилея” – тъй като бяха много разочаровани.

Неочаквано в стаята се появи още Някой. Това бе Исус. Той протегна ръцете Си към тях, както правеше преди и каза: „Мир вам”.

Ужас ги обхвана. Тогава Исус отново каза: „Защо се уплашихте? Защо ви мъчат съмнения? Погледнете ръцете Ми и нозете Ми. Аз съм!”

Но те не вярваха на очите си. „Докоснете се до Мен и повярвайте, че Аз не съм призрак. Аз Съм от плът и кръв. Докоснете се до Мен.”

Най-накрая един от учениците направи крачка към Исус. Той бавно протегна ръка и се докосна до дланта на Спасителя. След това той Го прегърна и каза: „Господи, това си Ти”.

Другите ученици се хвърлиха към Исус и също започнаха да Го прегръщат. „Имате ли някаква храна?” – попита Исус. Дадох му печена риба и пред очите им Той я изяде. Той искаше апостолите да се убедят в реалността на това, че пред тях стои истински жив човек.

Постепенно учениците се успокоиха и Исус започна своя разговор: „Не помните ли, че Аз ви казах? Казах ви, че свещениците и старейшините ще ме арестуват и ще ме разпнат на кръст. Спомнете си как Аз ви говорех, че отново ще възкръсна. Толкова често ви обяснявах всичко написано за Мен от Мойсей, пророците и в псалмите. Помлите ли?”

След това Исус отново им помогна да разберат написаното за Него в Священното Писание. Той им обясни, как Месия трябваше да пострада, да умре и отново да възкръсне. Той им обясни Божия план за прощение на греховете на всички хора, посредством Неговата смърт на кръста.

„Исусе, Ти възнамеряваш да възстановиш Своего царство сега?” – попита Го един от учениците, мислейки че Исус ще превземе Ерусалим и ще се възцари в него. На това Исус отговори, че Неговото царство е духовно, а след това съобщи на учениците, че им дава важна задача за установяване

на Своето царство. ”Вие бяхте свидетели на всичко, което се случи. Идете и разказвайте за всичко това на света”.

Но преди това Исус заповяда на учениците малко да почакат, докато не се случи нещо важно за изпълнението на това поръчение. За проповядването на Евангелието им е нужен особен дар от Отца. „ Чакайте в Ерусалим обещаното от Отца – каза им Той. – След няколко дни вие ще бъдете кръстени със Святия Дух и ще получите сила да бъдете Мои свидетели в Ерусалим, в Юдея, в Самария и даже до края на земята”.

Също така Исус им обеща, че благодарение на Святия Дух, Той винаги ще бъде заедно с тях.

След възнесението на Исус на небето, учениците започнаха да чакат обещания дар. Те постоянно се срещаха в горницата и заедно се молеха. Сега на тях им беше леко да се молят на Бог, защото знаеха, че Исус се намира до Бог Отец. Учениците си спомниха всичко, което ги учеше Исус. Един друг си разказваха спомените за Неговите наставления. Сега се чудеха на своята невъзприемчивост към думите на Исус и точно сега им стана всичко толкова ясно. Колко търпелив беше Исус към тях!

Сега никой от тях не се спореше, коя е по-горен от другите. Вълнуваше ги друго – как да разкажат на целия свят за Исус, Неговия живот и смърт, Неговото възкресение и сила. Те знаеха, че Святия Дух, обещан от Исус, ще им даде това, чрез което евангелската вест ще обиколи всички старни, всички народи и всеки човек на тази земя.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Напавете експеримет: изцедете сок от половин лимон, добавете няколко капки вода и добре го разбъркайте.

Вземете четка и я натопете в получения разтвор, след което напишете с нея стихът за запаметяване на лист хартия. За да може да се появи написаното, задръжте хартията над горяща свещ, внимателно, така че да не се запали листа.

Научете стихът за запаметяване.

Помолете се Святия Дух да е с вас и да ви направлява.

Понеделник

Прочетете Деян.1:3-8

Наблюдавайте кипяща вода. Какво се случва с нея? Превръща ли се в невидима пара, изчезва ли тя? Може ли водата, превърнала се в пара, да илюстрира присъствието на Святия Дух?

Помолете членовете на своето семейство или приятели да ви разкажат имало ли е в техния живот случай, когато Святия Дух им е помагал.

Помолете се Святия Дух да ви даде възможност да благовествате.

Вторник

Прочетете 1Кор 12:4-11

В своя дневник напавете списък с даровете на Святия Дух.

Помислете, с каква цел се дават тези дарове?

В молитва помолете Святия Дух да благослови вашия живот с дарове, които са ви необходими, да проповядвате за Христос на хората, встред които живеете.

Сряда

Прочетете Гал.5:22

Идете на улицата и погледнете дали има вятър. Ако няма вятър, направете въздушно течение с помоща на ветрило или нещо дурго. Какво видяхте?

Помислете, как подобно на вятъра, който вие не виждате, но наблюдавате неговата сила, точно така Святия Дух невидимо действа във вашия живот. Какво свидетелства за това, че Святия Дух работи във вашия живот?

Помолете се вашият живот да бъде добро свидетелство за другите хора.

Четвъртък

Прочетете Йоан 16:5-16

Измислете няколко различни начина, които да ви помогнат да илюстрирате на семейното богослужения в петък вечер, действието на Святия Дух, който е невидим за нашите очи, но води до изменения в живота на човека.

Измислете песен, стихотворение или нарисуватйте плакат за Святия Дух, а също така и как Той ви помага да благовествате на околните.

Благодарете на Бог за Свети Дух, за тази важна роля, която той играе във вашия живот.

Петък

Споделете със своето семейство тези илюстрации за действието на Святия Дух, които сте измислили вчера

Научете близките си на тази песен или стихотворение, което съчинихте вчера, или им покажете нарисувания плакат.

Заедно всички си припомнете всички библейски истории, в които е споменато за действието на Святия Дух.

Кажете наизуст стихът за запаметяване.

Помолете се Святия Дух да помогне на вашето семейство да участва в проповядване на Евангелието на хората около вас.

ОСТРОВЪТ НА ОТКРОВЕНИЕТО

Стих за запаметяване: „Аз съм Алфа и Омега, казва Господ Бог, Който е и Който е бил, и Който иде, Всемогъщият.” (Откр.1:8)

Текст за изучаване: Откр. 1

Главна мисъл: Ние се покланяме на Исус като на Син Божии и като наш Господ.

Представете си, че сте разделени от своите приятели и се намирате на малък необитаем скалист остров, някъде там много далеч. Как ще се чувствате?

Именно така се чувстваше и апостол Йоан. Но Бог използва тази ситуация да даде чрез него чудесна вест на всеки от нас.

Пред трибунала стоеше белобрад човек. Императорът Домициан представи на съда последния от учениците на Исус от Назаред, ръководителя на еврейската секта. Свидетелите, на които заплатиха за лъжливите показания, разказваха какво учеше Йоан. Враговете на апостола знаеха, че императора ще заповяда смъртно наказание. Мълчаливо и търпеливо Йоан изслуша измисления разказ за евангелската истина.

Без да обръща внимание на състоянието, в което се намираше, той се пренесе в спомените си, не чувайки злобните думи на обвинителите. Представи си, как петдесет години назад Исус стоеше пред подобен съд. Йоан чу сам, как първосвещеника Каяфа произнесе смъртната заплаха към Исус. Йоан слушаше едно след друго лъжливите свидетелства за своя Учител.

Въздъхвайки, сега той си спомни, че се намира на съдебен процес. Лицето на Домициан излъчваше злоба. Думите на враговете бяха изпълнени с ярост и злоба.

„Аз не мога да преживея същото, което преживя Исус“ – помисли си Йоан. Той отново си спомни, колко спокоен беше Исус пред своите обвинители. Този спомен му помогна да запази спокойствие пред римляните. Той мислено благодари на Бог за дадените му сили.

Юдейските старейшини бяха в Рим преследвайки Йоан. Те за нищо на света не искаха да отстъпят. Ненавиждаха учението на Исус и решиха да унищожат всеки клон на християнската секта. Но този старец стоеше на пътя им.

Те разрушаваха домовете на християните и ги изпращаха в тъмници. Убиваха ги с камъни и ги разпъваха, но въпреки това те се увеличаваха. На юдейските водачи им бе известно, че мъдростта и поддръжката на Йоан укрепваше християните и пречеше да осъществят коварния си план.

„Ако можеше да унощожим Йоан, последния от дванадесетте ученици на Исус – мислеха те – тогава може би завинаги ще заличим тази назарейска секта от лицето на земята“.

Присъстващите в залата замълчаха, когато Йоан направи крачка напред. Неговите рамене бяха пригърбени от възрастта, но белокосата му глава се вдигна високо. Със спокоен и ясен глас, той започна да говори за Исус. Той говореше просто, но с голяма сила. Слушащите не можеха да не забележат логичността, яснотата и грамотността на неговите речи. Но Домициан неочаквано скочи на трона си с вих: „На смърт“!

Това предизвика възторг у еврейските обвинители, които точно това и очакваха. Войниците изритаха Йоан на двора, където стоеше голям казан с черно кипящо масло. Те хвърлиха стария апостол в бълбукащата течност, но вместо да го сварят жив, неговото тяло плаваше на повърхността, подобно на дървена дъсчица. С изумление и страх войниците извадиха Йоан от казана. Покрит с маслото, което капеше от неговите дрехи, но напълно невредим, той стоеше пред уплашеният монарх.

Дълбого в сърцето на Домициан узряваше силен гняв. Той не можеше да убие Йоан, но той нямаше да го пусне. Ще го изпрати на остров Потмос – пустинен остров за големи престъпници и това без съмнение ще лиши християнската църква от влиянието на Йоан.

Стареца ще умре там в самота и забвение. Но Домициан грешеше. Вместо отчаяние, Йоан го очакваше тържество. Да, той повече не можеше да посещава църквите и да укрепва християните. Той не можеше да проповядва на хората, копнеещи за Божиите думи. Но на скалистия остров Патмос той намери Исус. Той видя ръката на Твореца в окръжаващата го природа. Там на Патмос, Исус се откри на Йоан. Ден след ден Йоан виждаше своя Господ във видение.

Исус му говореше: „ Не бой се, това съм аз – началото и края”. Сега Йоан получи утешение, знаейки че Църквата няма да бъде унищожена. Исус, Сам Исус ще се грижи за нея.

Всичко което Исус откри на Йоан беше записано и изпратено на събратята.

„И така, напиши това, което си видял и какво значи, и това, което има да стане след това”.Откр.1:19

Сега Йоан знаеше защо не умря в казана с кипящото масло. Сега му стана ясно, защо той, един от дванадесетте остана жив. Откровението на Исус трябваше да бъде записано за Божия народ тогава, а също и за следващите столетия. Йоан изпълни поръчението на Исус. Освободен от проповедничеството в Църквата, Йоан можа да съсредоточи своите сили на дадените му поръчения. По такъв начин, изпращайки апостола на Патмос с надеждата да замълчи,

император Домициан даде на света възможност да получи Откровението на Исус Христос, Божия Син.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Намерете камък, който ви напомня за скалите на о.Патмос. Напишете на него паметния стих и го запазете във вашата стая.

Научете стихът за запаметяване.

В молитва благодарете на Бог за това Кой е Той – началото и края на всичко.

Понеделник

Прочетете Откр.1:4-8

Намерете о.Патмос на библейската карта. Той се намира на около 75км на югозапад от Ефес в Егейско море.

Представете си какво би съществувало на скалистия необитаем остров.

Опишете своите представи в дневника си. Вие можете също така да нарисувате този остров или да направите модел.

В молитва благодарете на Бог за своя дом.

Вторник

Прочетете Откр.1:4-8

Узнайте, на кого Йоан бе длъжен да напише и разкаже за своето видение.

Напишете писмо, картичка или и-мейл на някой от своите приятели и му разкажете, че сте благодарни на Бог за приятелството, което имате с него.

Благодарете на Бог за своите приятели.

Сряда

Прочетете Откр.1:9-20

Дължината на о.Патмос е 6,5км, а ширината му почти 13км. Погледнете участък земя с такъв размер на картата на вашата местност. Как бихте се чувствали, ако може да се движите само в тези граници, без да общувате с някой?

Как Исус представя себе си на Йоан в стих 17?

Защо Йоан не беше сигурен, че това е Исус, докато Той не заговори?

Повторете стихът за запаметяване.

В молитва помолете Бог да ви даде способност да различавате и слушате гласа на Бог, когато Той ще се обърне към вас.

Четвъртък

Прочетете Откр.1:12 и 16

Кого символизират звездите и светилниците?

Как изглеждат гръцките букви Алфа и Омега?

Погледнете в други чужди речници, които можете да намерите, как се пишат и казват първата и последната буква в техните азбуки?

Благодарете на Бог за това, че Той е Господ на вашия живот.

Петък

Прочетете първа глава на Книгата Откровение в семейния кръг. Нека вашите родители четат текста един след друг, а вие четете думите на Исус.

Нека всеки член на семейството каже своя любима песен за хвала. Изпейте всичките песни.

Кажете стихът за запаметяване наизуст.

Помолете всеки от своите близки да ви разкаже, за какво искат да благодарят на Бог тази седмица.

В молитва прославете Бог за съботния ден и за това, че Той е отделил за нас специално време, за да Му се покланяме.

КАК ДА СТАНЕШ ПОБЕДИТЕЛ

Стих за запаметяване: „На този който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах със Своя Отец на Неговия престол.” (Откр.3:21)

Текст за изучаване: Откр. 2

Главна мисъл: Ние се покланяме на Бог, ако нашия живот се явява добър пример за другите хора.

Представете си, че участвате в Олимпийски игри и току що сте победили на бягане на сто метра.

Стойки на почетната стълбичка, вие чувате поздравителни думи.

А може би в реалния живот никога не сте участвали в Олимпиада. Но ако вървите по пътя, който Бог е определил за вас, то вашия живот ще оказва добро влияние на околните хора. По такъв начин вие ще бъдете победители.

Йоан вече трудно се изправяше когато бе коленичил. Току що свърши сутрешната си молитва. Всички апостоли към този момент вече бяха умрели, а император Домициан изпрати Йоан на необитаем остров до края на живота му. Но именно тук, на пустия остров Патмос, Йоан бе посещаван от тези, за които Домициан нямаше никаква представа. Фактически тук

Йоан общуваше с посланниците на небето повече, отколкото през всичките предишни години.

Един съботен ден Святият Дух отвори на Йоан небето. Апостолът чу някакъв глас и като се обърна видя Исус Христос, с Който преди той разговаряше лице в лице, с Когото преди ходеше по Галилейското езеро и даже бе ловил риба. Йоан Го позна, въпреки че Исус изглеждаше по съвсем друг начин. След това от Него излезе великолепно златно сияние. Неговият глас изпълни цялото небе.

„Към ангела на Ефеската църква пиши...” – звучеше неговия мелодичен глас. Йоан бързо взе перото, потопа го в мастилницата и не отделяйки очи от Исус, започна да записва Неговите думи.

„Зная твоите дела, и труда ти, и търпението ти, и че не можеш да пърпиш лошите човеци и си изпитал онези, които наричат себе си апостоли, а не са, и си ги разкрил като лъжливи и имаш търпение и за Моето име си издържал и не си се уморил. Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов. И така...покай се и върши първите си дела... На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е сред Божия рай.

Йоан продължи да записва:

„До ангела на смирненската църква пиши:... Зная твоите дела, твоята скръб и сиромашия, но пак си богат... Не бой се от това, от което скоро ще пострадаш... Бъди верен до смърт и аз ще ти дам венеца на живота... Който победи, няма да бъде поразен от втората смърт.

До ангела на пергамската църква пиши:

Зная къде живееш – там където е престолът на Сатана и държиш здраво името Ми и не си се отрекъл от вярата в Мене... Но имам малко нещо против тебе, защото имаш там някои, които дръжат учението на Валаам...Покай се...На този, който победи ще дам от скритата манна

До ангела на тиатирската църква пиши:

Зная твоите дела и любовта, вярата, служението и търпението ти и че последните ти дела са повече от първите.

Но имам против тебе това, че търпиш жената Езавел, която нарича себе си пророчица и която учи и подмамва Моите слуги... Аз съм, Който изпитвам вътрешности и сърцата и ще въздам на всеки от вас според делата му... но дръжте онова, което имате, докато дойда. И на този, който победи и който се пази докрай, за да върши дела, чисти като Моите, ще дам власт над народите.

Йоан лично беше в тези църкви. Той знаеше тези градове. Ефес – основният римски град в провинция Асия, пристанище в Егейско море. Ефес стана и духовен център. Но ефесяните оставиха първата си любов към Бог „О Ефес, върни се Към Него“ – мислеше си Йоан.

Смирна също беше добре известна на Йоан. Това бе един от важните търговски центрове в региона. Също беше и морско пристанище, обкръжено от планини. „О, Смирна, само Божието слово може да те защити. Слушай Него.

Пергам бе разположен в широка долина, а неговите известни обществени здания се издигаха по склоновете на хълма. Най-горе се намира олтар, който приканваше всички жители на Пергам на идолопоклонение. „О, Пергам – мислеше Йоан – служи на Исус, следвай Го“.

Тиатир – по-малък град. Тук се произвеждаха пурпурните платове – тук ги оцветяваха. Много хора от обърнатите християни, все още принадлежаха към своите търговски гилдии и вземаха участие в празненствата, посветени на бог Самбапту. „Пази се Тиатир, пази се! Скоро ще дойде Исус“ – шепнеше Йоан.

И така за всичките църкви Исус казваше: „Зная твоите дела“. Той знаеше техните силни страни. Той Ги хвалеше за успехите им. Той знаеше и техните слабости и от любов към тях им посочваше и техните недостатъци.

Записвайки всичко чуто и видяно на самотния остров Патмос, Йоан прослави Бог. Сега той разбра, че Исус запази неговия живот, за да запише и предаде всички тези вести на Божия народ. Йоан вярваше че Иисус пази Своя народ и ще ги прави победители.

„На този който победи ще дам да яде от дървото на живота което е сред Божия рай”.

В отговор Йоан с радост възкликна: „Така да бъде”.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Направете венец на победител или вземете лента и напишете на нея стихът за запаметяване.

Поставете го на такова място, където да може да го виждате постоянно в продължение на тази седмица.

Научете стихът за запаметяване

Помолете се Бог да ви помага да следате Неговите указания и заповеди.

Понеделник

Прочетете Откр.2:1-7

На библейската карта намерете града споменат тук.

В своя дневник съставете списък с положителните и отрицателните качества на църва Ефес.

В молитва благодарете на Бог, за това че както Той е помагал на Ефеската църква да бъде търпелива и постоянна, така и на вас Той ще ви даде тези дарове.

Вторник

Прочетете Откр.2:8-11

Използвайки карта, изчислете разстоянието между всяка една църква.

В дневника си запишете списък с отрицателните и положителните характеристики на църква Смирна.

Благодарете на Бог, че ви е дал сила да преминавате през изпитанията във вашия живот.

Сряда

Прочетете Откр.2:12-17

В своя дневник съставете списък с положителните и отрицателните черти на църква Пергам.

Помислете как характеристиките на тази църква, може да се отнася за вашия собствен живот.

Разкажете наизуст стихът за запаметяване.

Благодарете на Бог за възможността да свидетелствате за Него.

Четвъртък

Прочетете Откр.2:18-29

В своя дневник съставете списък с положителните и отрицателните черти на църква Тиатир.

Измислете символи за всяка от четирите църкви, за които четохте през тази седмица.

Направете изводи за тези църкви и запишете в дневника си всичко, което е обещано за всяка една от тях в случай на победа.

Благодарете на Бог за възможността да Му служим.

Петък

Съчинете песен или стихотворение за четирите църкви, споменати в Откр.2глава

Покажете направените от вас символи на църквите на вашето семейство.

Кажете наизуст стихът за запаметяване.

С песни благодарете на Бог за тези чудни вести и обещания.

В молитва помолете Бог да ви помогне да оказвате добро християнско влияние на другите хора.

СЪВЕТ, КОЙТО СПАСЯВА ЖИВОТА

Стих за запаметяване: „Онези, които обичам, Аз ги изобличавам и наказвам, затова бъди ревностен да се покаеш. Ето, стоя на вратата и хлопам, ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него и той с Мене.” (Откр.3:19,20)

Текст за изучаване: Откр. 3

Главна мисъл: Ние славим Бог за Неговата любов към нас, а също така и за Неговото ръководство в нашия живот.

Случвало ли ви се е някога да се стремите към цел, мислейки, че вървите в правилната посока. А малко след това установявате, че сте се движили в абсолютна противоположно направление?

Именно такава грешка Исус показва на една от седемте църкви с много любов.

Йоан седеше на голям студен камък на остров Патомос. Неговото сърце бе преизпълнено с благодарност към Бог. Сега той разбра, защо Бог запази живота му и защо той бе изпратен в изгнание на този каменист остров. Исус Христос му даде важни вести за седем църкви. Тези църкви Йоан познаваше

добре. Отначало звучаха вестите към църквите в Ефес, Смирна, Пергам и Тиатир. Христос ги насърчи, а след това им посочи, това което им пречеше да следват Божия път.

След това Той произнесе вест за Сардис, Филадельфия и Лаодикия.

На църквата в Сардис Исус каза: *„Зная твоите дела, че на име си жив, но всъщност си мъртъв. Бъди буден и укрепвай останалото, което е било близо до умиране, защото не намерих делата ти свършени пред Моя Бог“.*

За църквата във Филадельфия бе казано: *„Зная твоите дела. Ето, поставих пред теб отворени врати, които никой не може да затвори, понеже, като имаш само малка сила, пак си опазил Моето слово и не си се отрекъл от името Ми... Дръж здраво това, което имаш, за да не ти отнеме никой венеца. Който победи, ще го направя стълб в храма на Моя Бог откъдето няма вече да излизе вън и ще напиша ...Моето ново име“.*

И накрая Исус произнася вест за Лаодикия. Колко много се отличаваха тази църква от другите! Нищо добро Господ не каза за нея:

„Зная делата ти, че не си студен, нито горещ... Ще те избълвам от устата Си... Понеше казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че ти си окаян, нещастен, сиромаш, спящ и гол. То съветвам те да купиш от Мене злато... за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш ... и очна мас, за да намажеш очите си за да виждаш.

Ето стоя на вратата и хлопам, ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него и той с Мене“.

Йоан остави перото и започна да размишлява за всяка от тези седем църкви.

Сардис лежеше на юг по големият път от Тиатир. Някога си е бил процъфтяващ град, но с времето той изгубил своята слава, отстъпвайки я на Ефес и Пергам. Фактически това бил умиращ град, чието съществуване се крепяло единствено на миналото величие. Неговите жители биха разбрали думите, казани за тях – *живи сте, но всъщност сте мъртви.*

Единственото нещо, което даваше бодрост на Йоан, бяха тези, които не обръщайки внимание на нищо останаха верни и праведни. Ако можеха само и другите да се събудят за Божията вест, щяха да се изпълнят с Божията благодат и сила.

Обръщението към Филадельфия се отличаваше от другите пет. Това бе единствената църква без недостатък. Христос само я хвалеше и я насърчаваше.

Йоан се усмихна. Как всичко подходеше на този град! Прекрасно място, не много голям град на петдесет километра на югоизток от Сардис. Даже названието му означаваше „братска любов“, защото този град го посторил крал Атал в чест на своя по-голям брат. Там нямало много християни, но всички те се отличавали със силната си вяра и преданност на Бог. Думите на Исус все повече и повече се пропиваше от благодарност към Бог за тази вест.

Последната вест беше към Лаодикия.

Тя подобно на Филадельфия се отличаваше от всички. Но този път Христис не намери нищо, за което Той може да похвали тази църква. И тук Йоан нищо не можеше да възрази. Той знаеше, че с лаодикийците не е толкова просто да се общува. Те били толкова богати и самодоволни. Техният град се явяваше основен търговски център на произведения от висококачествени платове.

На апостол Павел му се наложи да работи в Лаодикийската църква. Той много се потруди за тях. Даже в посланието към колюсяните, помолил неговото писмо да бъде предадено на Лаодикийската църква. Йоан искаше да вярва, че лаодикийците ще се всушат в Христовите вести преди да е твърде късно.

Йоан разбра, че всички вести бяха много нужни за църквите. Затова той благодари за тях на Бог. В края на всяко обръщение Христос казваше: *„Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите“*. Йоан добави към това своите молитви за това, че хората да се всушат в Божиите думи и да ги изпълнят и един ден да се срещнат в Небесната родина.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Нарисувайте спасителна жилетка и напишете на нея стихът за запаметяване за тази седмица

Научете стихът за запаметяване.

Помолете се Бог да ви даде способност да се всушвате в Божията воля за вашия живот.

Понеделник

Прочетете Откр.3:1-6

Припомнете си време, когато сте се чувствали слаби.

Какво ви даде сили? Какво може да ви направи духовно силни?

В своя дневник съставете списък с библейски герои, на които Бог бе дал сила, когато те се нуждаеха от помощ.

Благодарете на Бог в молитва за силите, които ви е дал.

Вторник

Прочетете Откри 3:7-13

Помислете какво особено имаше в Филадельфийската църква.

Ако имате брат или сестра, направете за тях нещо приятно.

Прославете Бог в молитва за хората, които ви обичат.

Сряда

Прочетете Откр.3:14-22

Довършете започнатата от вас през мината седмица карта, показваща разположението на църквите.

Изчислете разстоянието между всяка от църквите.

Повторете стихът за запаметяване

Помолете се вие и вашите приятели да не сте лаодикийци, но „горещи“ за Исус.

Четвъртък

В своя дневник обобщете всички благословения, които Господ обеща на Своя народ, ако той следва съветете Му.

Добавете стихове за останалите три църкви към спихотворението или песента, която съчинихте миналата седмица.

Измислете символ, представящ всяко от трите последни църкви.

Благодарете на Исус за дадената ви способност да следвате Неговите наставления.

Петък

Прочетете Откр.2 и 3 глава заедно със своето семейство.

Научете своите домашни на песента или стихотворението, което вие посветихте на седемте църкви.

В дневника си разкажете за тези обещания, които Исус даде на седемте църкви.

Кажете наизуст стихът за запаметяване.

В молитва прославете Бог за любовта проявена към Неговия народ.

ИЗОМРУДЕНИЯТ ТРОН

Стих за запаметяване: „Достоен си, Господи наш и Боже наш, да приемеш слава, почит и сила, защото Ти си създал всичко и поради Твоята воля всичко е съществувало и е било създадено..” (Откр.4:11)

Текст за изучаване: Откр. 4, 5

Главна мисъл: Ние се покланяме на Исус Христос, защото Той е наш Творец и Спасител.

Затвори си очите и си представи дъга – истинска красива дъга, каквато може да има.

Спомнете си за тази картина, когато четете това, което Йоан е видял, когато Святия Дух го пренесе през отворената небесна врата.

След като Йоан чу вестите за седемте църкви, неговото сърце и разум бяха изпълнени с хвала към Бог. Той гледаше всичко, което му показваше Господ и сега погледа му се повдигна към небето, където той видя отворена врата.

След това чу глас, който го викаше: *„Ела и ще ти покажа какво предстои“*.

Първото, което Йоан видя бе прекрасен трон. На Йоан му се бе наложило да дава отовори пред императори и управници, и той беше видял разкоша на земните дворци. Сега дъхът му секна от великолепието.

Изомрудена дъга окръжаваше този трон. Седящият на нея беше облечен в светлина и слава. Около него стояха още двадесет и четири трона, всеки от който превъзхождаше сто пъти най-величественото творение на земята. След това Йоан видя двадесет и четири старци, които дойдоха и седнаха на тези тронове. Всички те бяха облечени в белоснежни дрехи, а главите им украсени със златни корони. Сияещи мълнии и гръмотевични гърмове идваха от трона, намиращ се в центъра. Пред него стоеше светилника със седемте светила, познат вече на Йоан, които горяха с ярки, красиви светлини. Благоговение и възхищение обхванаха Йоан. Зад светилника започваше кристално, чисто море, подобно на море от стъкло.

Йоан трудно въздържаше възторга си. Преминавайки с поглед от едно на друго, той отново се върна на трона и забеляза четири животни, които не приличаха на никакво живо същество от земята. Първото от тях беше подобно на лъв, второто – теле, третото имаше лице на човек, а четвъртото напомняше летящ орел. Но всяко от тях имаше по шест крила и много очи. Ден и нощ те не преставаха да говорят: *„Свят, свят, свят Господ Бог Вездесъщ, Който е бил, Който е и Който ще бъде“*.

Всички тези странни и величествени създания славеха Седящия на престола. А двадесет и четирите старци коленичиха и сложиха своите златни венци пред нозете Му. В хор те повтаряха: *„Достоен си, Господи наш и Боже наш, да приемеш слава, почит и сила, защото Ти си създал всичко и поради Твоята воля всичко е съществувало и е било създадено.“* (Откр.4:11)

Йоан продължи да гледа. Той видя свитък в дясната ръка на Седящия на престола. Това бе необикновен свитък с текст от двете страни. Той бе запечатан със седем печата. Йоан знаеше, че този свитък има изключително важно значение. Виждайки седемте печата, той разбра, че в него са записани още седем вести. Докато размишляваше за това, ангела попита със силен глас: *„Кой може да отвори свитъка?“* Никой не излезе напред. Никой не можеше да го отвори. Тогава един от старците дойде при Йоан и му каза: *„Не плачи, лъвът от чреслата на Юда, коренът Давидов, Който победи, може да отвори тази книга и да разпечата печатите ѝ“*.

С надежда Йоан отново повдигна очи. Той видя Агнеца, как беше принесен в жертва. Агнеца се приближи и взе свитъка. Когато Той го взе, двадете и четирите старци, паднаха на колене и Му се поклониха. Всеки от тях имаше арфа и пееха нова песен *„Достоен си да вземеш книгата и да разпечаташ печатите ѝ, защото си бил заклан и със Своята кръв си изкупил за Бога човеци от всеки род и език, народ и племе. И си ги направили царство и свещеници на нашия Бог и те ще царуват на земята“*. Откр.5:9,10

Тази песен изпълни Йоан с радост и надежда, така че и той пожела да прослави Исус Христос, Който ни сътвори и умря за нашите грехове. След това Йоан видя и чу глас от хиляди ангели около престола. Всеки от тях чувстваше същото, както Йоан. Те също прославяха Бог и възкликаваха *„Достоен е Агнецът, Който е бил заклан, да приеме сила и богатство, премъдрост и могъщество, почит, слава и благословение“*. Откр.5:12

Сърцето на Йоан бе готово да се взриви от радост и желание да прослави Бог и точно сега той чу ново възклицание, идващо от всяко творение Божие *„На Този, Който седи на престола и на Агнеца да бъде благословение и почит, слава и господство до вечни векове“*. Четири живи същества също казаха: Амин! И Йоан също каза АМИН!

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Нарисувайте на хартия дъга, изрежете я и напишете на нея стихът за запаметяване.

Научете стихът.

Помолете се Бог да ви отвори очите за красотите на Неговите творения, които ви окръжават.

Понеделник

Прочетете Откр. 4:1–5.

Проучете свойствата на скъпоченните камъни, споменати в Окровение 4 и 5 глави.

Изчислете количеството хора, стоящи около престола на Бога на небето.

Помолете се, един ден вие да бъдете удостоени с честа да се поклоните на Бог пред Неговия престол.

Вторник

Прочетете Откр. 4:6–11.

Сравнете това описание на живите същества с описанието дадено от Езекил в Езекил 1:1-8

Опишете животните със собствени думи в дневника си.

Благодарете на Бог за Неговата любов и грижа.

Сряда

Прочетете Откр. 5:1-5.

Разходете се в парка или в гората и благодарете на Бог за всичко, което виждате.

Повторете стихът за запаметяване.

Напишете хвалебна молитва, която искате да кажете заедно с двадесет и четирите старци.

В молитва благодарете на Бог за това, че е отдал Сина Си на смърт заради нас.

Четвъртък

Прочетете Откр.5:6-10

Направете план на небето по описанието, дадено в тези две глави.

Съчинете песен, възхваляваща Бог, Който ви е сътворил и спасил.

Помолете се да следвате Божия план с готовност в своя живот.

Петък

Прочетете Откр.5:11-14

Кажете стихът за запаметяване наизуст.

Покажете на семейството си вашият план на небето.

Преставете си, че се намирате пред стъкленото море. Помолете всеки от вашето семейство да избере една песен, която те искат да изпеят на това море.

Помолете се, вие като семейство да останете верни на Исус и всички задено да можете един ден да застанете пред Него на стъкленото море.

ОТНАЧАЛО ОГЪН А ПОСЛЕ ДЪЖД

Стих за запаметяване: „Послушай ме, Господи, послушай ме, за да познае този народ, че Ти, Господи, си Бог и че Ти си възвърнал същата им назад.“ (3Царе 18:37)

Текст за изучаване: 3Царе 18:1-40

Главна мисъл: Бог използва събитията на нашия живот, за да обърне сърцата ни към Себе Си.

Имали ли сте в живота си моменти, когато нещо е било неразбираемо за вас, но след време всичко се е изяснило не оставяйки никакви съмнения?

Точно така се случи на израилтяните, за да се обърнат техните сърца към Бог.

---Илия! – призова Бог.

---Да, Господи – отговори Илия.

---Времето настъпи. Иди при цар Ахав и аз ще изпратя на земята дъжд.

И сега Илия без съмнения изпълни волята на Бог. Той се отрави към Самария в двореца на цар Ахав.

Как всичко се бе променило за три години суша!

Земята изсъхна и се напука. Илия закриваше устата и носа си от праха, носещ се във въздуха. Той минаваше през села, където прясно насипани камъни покриваха нови гробове.

„Разбира се – мислеше той – сега хората ще се обърнат към Бог”.

Цар Ахав лично бе прегледал полетата и горите в околността, опитвайки се да намери пасище за своите говеда. Сушата бе достигнала и неговия дворец. Храната и водата бяха на строг отчет. Един от слугите на Ахав донесе съобщение: „Илия се върна. Исква царя да отиде и да говори с него”.

Само като видя Илия, Ахав каза злобно:

---Ти ли смущаваш Израиля?

---Не аз смущавам Израил, а ти и твоя бащин дом. Вие презряхте Господните повеления и отивате след Ваалам – отговори Илия.

След това той съобщи на Ахам за предстоящата среща на Бог с Ваалам. Той каза на Ахав да събере целия народ, а също така и жреците на Ваал на планината Кармил. Неговите думи мигновено се разнесоха наоколо. В уречения час съперниците се срещнаха на планината Кармил. Цар Ахав дойде на колесница с телохранители и придворни. Петстотин и петдесет пророка на Ваал също се изкачиха на планината и заобиколиха Илия. Те се надяваха, че със своята многочисленост ще изплашат пророка на Иехова.

Илия представи пред всички събрани, условията на жертвоприношението. Две жертви ще бъдат приготвени на два различни олтара. Свещенниците на Ваал ще се молят на своето божество да приеме тяхното приношение, в потвърждение на което той ще трябва да изпрати огън върху жертвата от небето. Също така и Илия трябваше да

помоли Бог. Този Бог, който отговори с огън ще бъде провъзгласен за истинския Бог.

Пророците на Ваал приготвиха своята жертва на Вааловия олтар. Те започнаха да викат към него: „Ваале, чуй ни! Докажи, че от теб зависи времето! Изпрати своята ярка гръмотевица, която да запали твоя огън!”

Започнаха да пляскат около олтара. Отговорът бе тишина. Започнаха да подскачат. Отговорът бе тишина. Викаха. Отговорът бе тишина. Те крещяха и се валяха по земята. Но отговорът бе тишина.

Хората ги гледаха и слушаха. Най-накрая свещенниците започнаха да се нараняват с остри ножове. Но небето мълчеше. Течеше кръв, но отново тишина. Те умоляваха Ваал да отговори с огън, но в отговори получиша само безмълвие.

Хората гледаха и слушаха. След няколко часа Илия се обърна към жреците: „ Викайте по-силно! Може би Ваал спи!”

И те започнаха да викат по-силно, да скачат по-високо, да се нарадяват по-надълбоко... Безмълвие ...

Измъчените пророци на Ваал се предадоха. Настипи времето за вечерната жертва. Илия дойде към разрушения олтар на Иехова. Той подреди разхвърляните камъни. След това направи около олтара дълбока бразда, донесе и сложи на жертвеника дърва. След това Илия заколи телето и го сложи най-отгоре.

---Донесете вода – заповяда той и няколко мъже изляха дванадесет съда с вода върху жертвата. Водата се стичаше по жертвеника и запълни браздата около нея.

Очите на всички присъстващи бяха насочени към Илия, когато той коленичи пред олтара. Всеки човек чу неговия глас, отправен към Бог:

„О, Господи Боже Израилев! Да познаят днес всички, че Ти Си Бог Израилев и Ти ще обърнеш сърцата им към Теб”.

Никакъв вих. Никакъв стор. Никакви скокове или кръв. Само кратка, обикновенна молитва.

Господ не искаше да чака. Мълнии паднаха от небето и огън с огромни езици изпояде жертвата, дървата, камъните и даже водата. Хората паднаха по лице на земята, закривайки глава с ръце и закрещяха:

„Господ е Бог, Господ е Бог!

За да докаже своята любов към хората, Бог е готов да открие Себе си по невероятен начин.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Направете малък олтар от подръчни материали.

Напишете стихът за запаметавяне на къс хартия и го прикрепете към олтара.

Научете стиха.

Помолете се Бог да ви научи да познавате Неговата воля.

Понеделник

Прочетете 3Царе 18:1-15

Разберете от специална литература или от възрастните, какви са естествените процеси, които причиняват дъжда.

Изчислете колко дни нямаше дъжд в Израил.

Благодарете на Бог, че Той изпраща дъжд на земята.

Вторник

Прочетете 3Царе 18:16-24

Разберете, какво средно количества дъжд се излива във вашия район на година.

Представете си какво са чувствали пророците на Ваал, когато вече се е свечерявало.

Помолете се Бог да ви помогне винаги на вземате правилни решения.

Сряда

Прочетете 3Царе 18:25-40

Разберете от специална литература или от възрастните, до какви послевъздействия води сушата.

Повторете стихът за запаметяване.

Помолете се за тези страни, където днес има суша.

Четвъртък

Разберете по кое време е била вечерната жертва.

Имате ли във вашето семейство точно установено време за сутришна и вечерна молитва?

Помолете членовете на своето семейство или приятели да споделят опитности, когато Бог е проявявал Себе си в живота им.

Помолете се Господ да ви помогне да отделите за Него специално време в началото и края на всеки ден.

Петък

На семейното богослужение направете сценка или пантомима по 3Царе 18:1-15 и помолете своите близки да познаят за какво става дума.

Прочетете 3Царе 18:1-40 цялото семейство.

Разиграйте тази история заедно.

Прославете Бог с песни.

Кажете наизуст стихът за запаметяване.

В молитва благодарете на Бог, че Той никога не се уморява да обръща нашите сърца към Себе си.

БЯГСТВО ОТ БОГА

Стих за запаметяване: „Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя.” (Евр.13:5)

Текст за изучаване: 3Царе 19:1-18

Главна мисъл: Бог винаги е с нас, даже ако обстоятелствата на живота да се обединяват срещу нас.

Опитвали ли сте да разговаряте с някой, стоейки на края на шосе с интензивно движение или близо до ударна машина? Лесно ли протичаше разговора? На вас ви се е наложило да крещите или вие разговаряхте шепнейки?

Илия разбра че силата на Бог може да се открие на човека както в гръмотевицата, показваща своята велика мощ, така и в спокойното, тихо слово.

След три години суша в Израил заваля дъжд. Но на царица Езавел това не ѝ направи никакво впечатление. В страната започна духовно съживление. Народът се обърна към Господ. Но Езавел отказа да Го приеме като свой Бог. Тя просто обяви, че Илия е длъжен да умре, тъй като той бе

виновен за смъртта на четиристотин и петдесетте пророци на Ваал.

Вестителя бързо изхвърча от двореца към градските врати. Над главите висеше тъмно небе. Дъжд се стичаше по неговият плащ.

Намирайки Илия спящ, слугата на Езавел го разтърси по рамото. Илия не се събуди – той беше много обезсилен от събитията случили се предния ден. Слугата отново го разтърси за рамото.

---Илия! – извика той.

Разтривайки очи, Илия седна. Слугата му каза:

---Идвам от царица Езавел. Тя заповяда да ти кажа следното: „Ти уби пророците на Ваал и сега аз се заклевам в моите богове, че утре по това време ти ще бъдеш мъртъв.”

Илия стоеше сам на планината Кармил пред стотици хора, които го обвиниха в нещастията, които имаха поради сушата. Той беше един, когато пророците на Ваал беснееха пред своите идоли. Той сам се противопостави на силите на злото и обърна народа към Бог. Но когато чу заплахата на нечестивата царица, той забрави как Бог се грижеше за него по време на сушата. Той забрави за брашното и маслото, не свършващи у вдовицата в течение на три години. Той забрави за огъня, падащ от небето, който доказва на народа, че Господ е Бог. Оказа се, че Илия е забравил за силата на Бог. Езавел го изплаши и за да спаси своя живот, Илия използва бягството... Но Бог не забрави своя раб. Най-накрая, обезсилен Илия легна на земята и заспа. В момент межно докосване до клепачите му го разбуди. Той скочи, мислейки, че това е отново един от посланниците на Езавел. Но се оказа, че го гледа ангел, изпратен от Бога до своя изплашен слуга.

---Стани и яж – каза ангела, показвайки стоящата наблизо делва с вода и хлебчета. Илия хапна и отново заспа. След известно време ангелът още веднъж го събуди и отново му предложи да яде. След това Илия вървя пеш четиридесет

дни и четиридесет нощи. Спря в подножието на планината Хорив, която е в южна Палестина.

Отслабнал и разочарован Илия се скри в пещерата. Бог се приближи до входа на пещерата и попита: „Защо си тук Илия?“ Бог го бе изпратил при Ахав със Своя вест. Бог заповяда на враните да го хранят при потока. Бог запази неговия живот при вдовицата от Сарепта. Бог му даде победа пред пророците на Ваал. Бог му даде сили да бяга пред колесницата на Ахав. Чрез него Бог започна духовна реформация в Израил... „Защо си тук Илия?“

Илия отговори: „Синовете Израилеви оставиха Твоя завет, разрушиха Твоя жертвеник и Твоите пророци убиха с меч, останах само аз, но и моя живот искат да отнемат“. Бедния Илия! „Илия – каза Бог – излез и застани при входа на пещерата“.

Божия слуга, както винаги, се почувства виновен. Внезапно силена буря разцепи горите и откъсна камъни. Но Бог не беше във вятъра. След това земетресение разтърси земята, но Бог не беше в земетресението. След това огън се носеше над гората, но Бог не беше в огъня. Илия закри лицето си с дрехата, разбирайки, че Бог се намира в тихия ветреца. Илия разбра, че Бог не винаги открива Себе Си чрез могъществена сила. Понякога Той присъства в нещо тихо и незабележимо. Също така Илия разбра, че всичко, което му е нужно – това е да вярва, че Бог винаги ще се грижи за него.

Тогава Бог каза на Илия: „Ти мислиш, че си останал сам. Но в Израил имам още над седем хиляди човека, които не са послужили на Ваал. Ти мислеше, че си останал един, но забрави, че с теб бях АЗ“.

Илия нищо не отговори.

Бог продължи: „Върни се. Ти още не си извършил всичко, което искам“.

Илия благодари на Бог, че Той не го е отхвърлил и е съхранил неговия живот. Също така, че Бог както преди му предложи своето сътрудничество.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Нарисувайте пещера и напишете на нея стихът за запаметяване.

Научете го наизуст.

Помолете се, Бог да ви помага да чувате Неговия глас.

Понеделник

Прочетете 3Царе 19:1-9

Изпечете малко хляб или бисквитки и ги споделете с приятелите си. Разкажете им за ангела, който нахрани Илия.

Преразкажете историята за бягството на Илия от гледна точка на Бог. Лесно ли Му беше да слуша думите на Илия, че иска да умре?

Запишете тази история в своята тетрадка.

Помолете се за своите приятели, с които споделихте хляба.

Вторник

Прочетете 3Царе 19:1-18

Помислете, как днес хората могат да разрушат олтара на Бог?

Създайте вятър, използвайки вентилатор или ветрило.

Помислете, как вятърът е минал пред Илия

Благодарете на Бог, че Той намира различни начини да се открива на хората.

Сряда

Прочетете 3Царе 19:3,8

Намерете библейска карта, където е посочена планината Хорив и Юдейската пустиня.

Измерете разстоянието между тях.

Отбележете аналогично разстояние на картата в своята местност

Повторете стихът за запаметяване

Помолете се, когато имате проблеми винаги да отивате при Исус, а не да бягате от Него.

Четвъртък

Прочетете за опитността на Мойсей, когато той видя Бог на планината-Изтод 33:19-23

Съчинете песен или стих, за това което преживя Илия

Помолете двама човека да ви разкажат за своите опитности, когато са чувствали присъствието на Бог много близко

Помолете се да имате увереността на Илия.

Петък

Прочетете 3Царе 19:1-18 по роли на семейното си богослужение

Постарайте се да си спомните в кои случаи Бог е проявявал своята милост към вашето семейство.

Научете своите близки на тази песен или стих, който написахте вчера.

Кажете наизуст стихът за запаметяване.

Помолете се в съботния ден да почувствате в особен образ присъствието на Бог.

НАПРЕД ЗАЕДНО С БОГ

Стих за запаметяване: „Ако падне, няма да се повали, защото Господ подпира ръката му.” (Пс.37:24)

Текст за изучаване: 3Царе 19:15-18, 4Царе 2:1,11, Матей 17:1-5

Главна мисъл: Бог не помни нашите падания, а ни помага да се включим с Него в работата Му.

Чувствали ли сте някога, че сте създали такива проблеми в своя живот, че е невъзможно вече да се върнете назад? Усетихте ли, че не съществува никаква надежда в бъдещето?

Нека да погледнем на Илия. Той избяга от Бог, помоли да умре, но неговия земен живот завърши възнасяйки се на небето.

Илия стоеше много тихо до входа на пещерата и слушаше какво Бог му говори. Той разбра, че бягството от Езавел не е по Божия план.

Бог искаше той да разобличи служителетие на Ваал. Това, че сега избяга не беше най-разумно решение в неговия живот и сега се чувстваше неприятно. Но на Илия не му се наложи много да мисли. Беше му дадена друга работа. Бог му каза:

„Отиди по същия път”. Бог имаше много работа, която Той искаше Илия да извърши. Сега пророкът не бягаше от Бог, но отиде напред заедно с Него.

Той се загърна в своята дреха и се усмихна на себе си. Почувства радост идваща от Господа и в него отново се върна силата и решимостта. Стана и се отправи по обратния път в Израил към Езавел.

Всичко наоколо му напомняше за Божията грижа и любов. Когато бе избягал от Езавел, цялата земя бе суха, напукана и мъртва. Сега бе добре напоена с вода и отново зелена. Бог насърчи Илия и сега той не се страхуваше. Връщаше се, за да служи на Бог отново.

Преминавайки от село на село, той разказваше на всички, с които се срещаше за Божията истина. Той говореше, как бе срещнал Бог в пещерата на планината Хорив. Споменавахе за Неговото прощение, благодат и търпение, и как Бог му позволи да започне отначало.

Едно от важните задачи към Илия бе да възстанови три училища, наречени пророчески. Преди доста време пророк Самуил ги бе основал, за да учат хората да разбират Бога и да проповядват за Него.

Бог също така заповяда на Илия да подготви младежа Елисей да продължи неговото служение. Заедно тези мъже продължиха да работят за Бог, разказвайки за Неговата любов и благодат на всеки, когото срещнеха. Бог откри на своя пророк, че неговата работа на земята приближава своя край и че Той ще изпрати Своя колесница, за да го вземе на небето.

Илия, бягащ веднъж от Бога изморен от своето служение, сега трябваше да се възнесе на небето при Господ

и да остане с Него завинаги! Това справедливо ли е? Но точно така се случи. Илия разговаряше с Елисей, когато огнена колесница се спусна от небето и го взе.

Но с това историята за Илия и неговата работа за Бог не приключва. Илия бе възнесен на небето, за да стане представител на всички вярващи хора, живеещи на земята в дните на Христовото второ пришествие, защото подобно на Илия, тези хора – такива като мен и вас – ще бъдат преобразени и възнесени на небето, без да видят смърт.

Като представител на тези хора Илия вече се бе върнал веднъж на земята.

Ето така, от уморен и желаещ за себе си смърт, Илия се превърна в един от най-важните Божии пророци.

Колко е удивителен Бог. Бог, Който никога не изоставя Своите деца, Който ни издига, когато падаме и ни намира, когато бягаме. Бог, Който ни връща на правилния път, помага ни да продължим напред и да бъдем тези, които Той е предназначил да бъдем.

На такъв Бог всеки иска да служи! На този Бог искаме да отдаваме слава и хвала през всичките дни на живота си.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Нарисувай чифт обувки и напиши на тях стихът за запаметяване.

Научете стиха.

Помолете се да не бягате от Бог чрез своите постъпки, но да вървите напред задено с Него.

Понеделник

Прочетете 3Царе 19:15-18

Помислете върху това, как Илия мислеше, че е останал сам всред идолопоклонниците в Израил, когато в същото време Бог имаше още седем хиляди верни последователи.

Поговорете с човек, когото вие имате за верен християнин.

Кажете му думи на мотивиране, които да го вдъхновят и да му дадат сили да продължи с Бог напред.

Помолете се Бог да бъде с вас и вашите приятели, които искат да се предадат на Бог и да Му служат.

Вторник

Прочетете 4Царе 2:1,11

Изяснете, какво знаете по следния въпрос: В какво естество ще попаднем на небето при Второто пришествие на Христос? /1Сол.4:13-18/

В дневника си запишете, сходствата и различията между вашето предстоящо пътешествие към небето и възнесението на Илия.

Помолете се за всички, които ще бъдат взети на небето, без да видят смърт, така както се случи на Илия.

Сряда

Прочетете Матей 17:1-5

Представете си, че разговаряте с Петър след преображението на Христос. Как мислите, дали той е познал Илия? Какво е почувствал, когато го е видял?

Повторете стихът за запаметяване.

Помолете се да разберете, на какво Бог иска да ви научи чрез този урок.

Четвъртък

Съчинете песен или стихотворение, как Илия бяга от Бога, а след това се върна към Него с мисълта, че „той е най-скъпият“.

Помислете имали ли сте случай във вашия живот, когато сте „бягали“ от Бога.

В молитва кажете на Исус, как съжалявате за това.

Благодарете Му за прощението и благодатта, даваща сили да Му служим отново.

Петък

На семейното богослужение задайте на близките си въпрос, „как нашето време прилича на времето в дните на Илия. По какво се различава“.

Попитайте възрастните, знаят ли история от Библията, в която героите отначало са бягали от Бога, а след това са се върнали и устремили напред заедно с Него.

Представете на близките си своята песен или стихотворение, което сте съчинили

Кажете наизуст стихът за запаметяване.

В молитва благодарете на Бог за Неговата милост и готовност да помага на тези, които продължават да вървят по Божия път, а също така и че Исус не позволява да се отдалечим от Него твърде много.